

(0/38)

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

«El miedo á Lerroux»

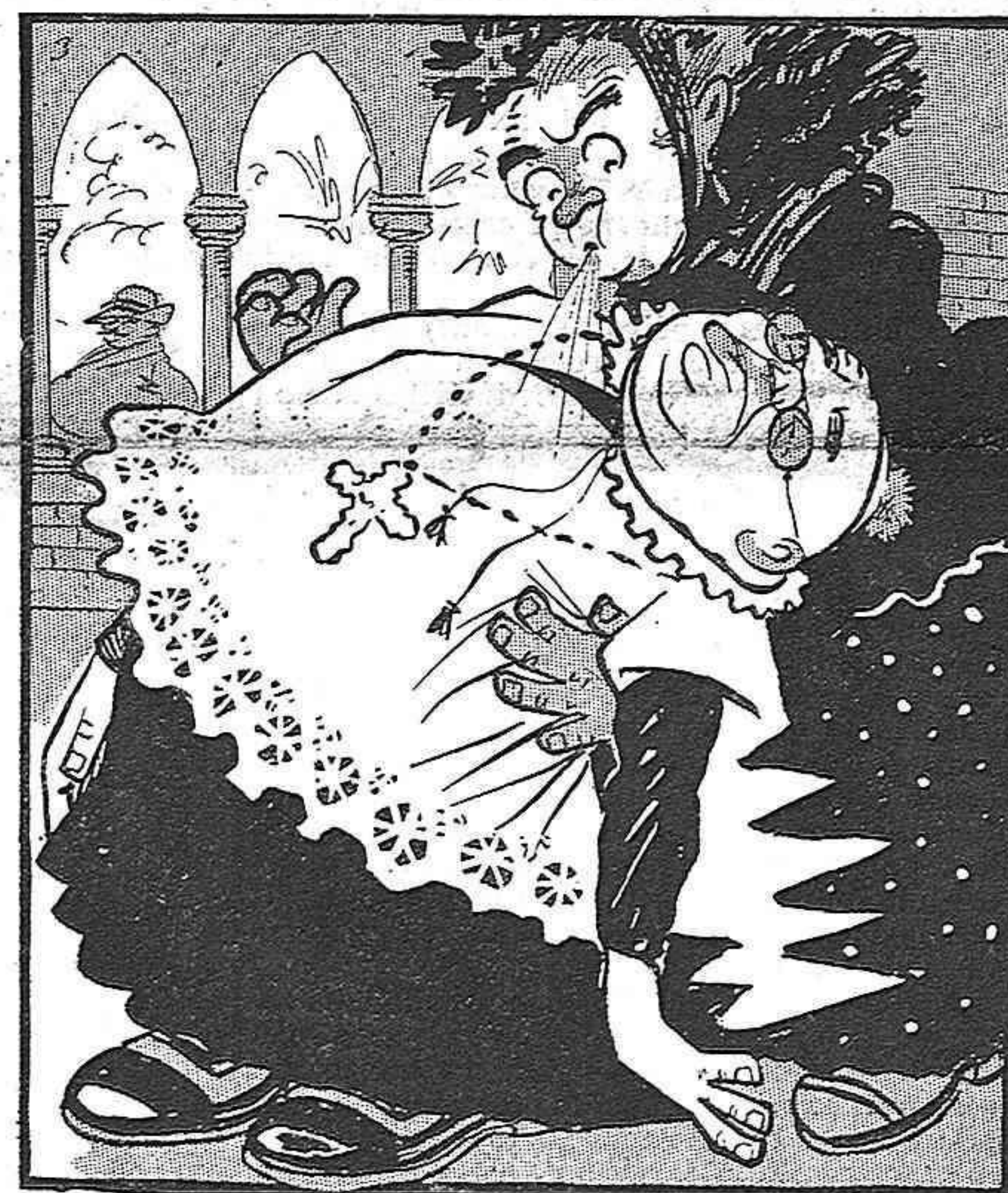
Inspirat en un article de *El Progreso* del día 8 del corrent.

Es tan tremenda la por que fa, que quan la gent el veu, tothom tremola. Els massers del Congrés,

els matóns de las xacolerías,

el clero,

la quitxalla,

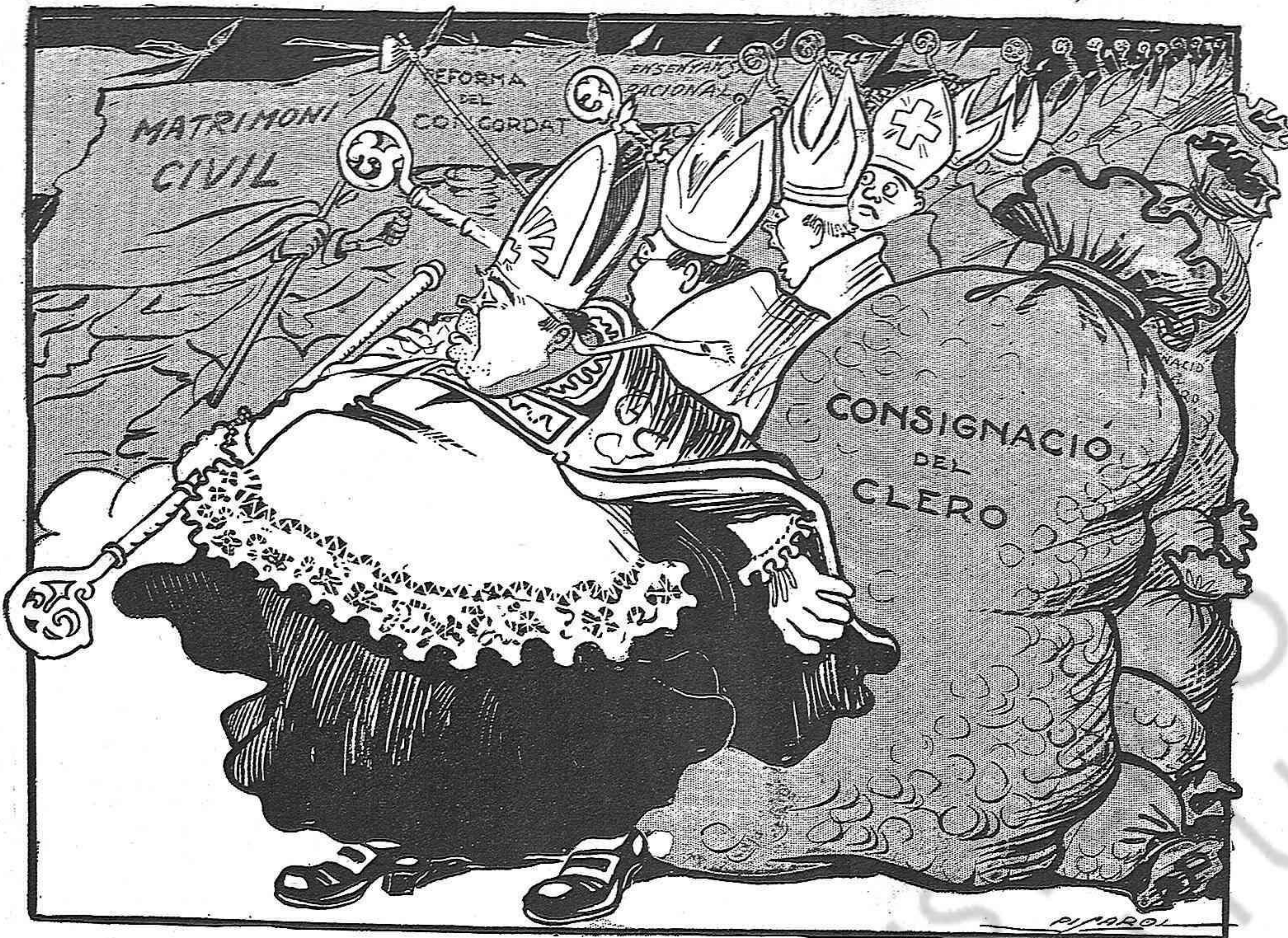

don Nicolau.....

Pero 'ls que tremolan més que ningú son els que tenen algun compte que cobrar de la Casa del Pueblo.

La actitud dels bisbes espanyols

—¡Aquí estém y aquí estarém, disposats á morir si convé, defensant la fé de nuestros mayores!

ENDEVINALLES

XARADA
Coneixia á una total
cinch-tres y quarta en extrem
que tot lo dia resava
y pensant sempre en lo cel.
Mes un día 'l confessor,
murri com casi tots ells,
li demana una tres-sis
de nit y fora el convent.
Va acudirhi, perque creya
qu' era obra del mateix Deu,
pero al trobarse enganyada
y que á dintre 'ls manaments
no constaven certes cosas
que 's proposava el mossén,
va sentirse hu-dugas-sis,
me l' amorrá de clatell
y arramangarli el manteo
me 'l vá surrá de valent.
GRANER DEL BARRI
ANAGRAMA
En total, segons m' ha dit,
va total dels capellans,
dels burgesos, y 'ls tirans
que tenim per 'lla á Madrid.
CAP D' ESTOPA
TARJETA
A
N. COLL PEREDA
UTIEL

Formar ab aquestas llettras degudament combinadas el títul de una aplaudida sarsuela.

- PAU DE LAS CALSAS CURTAS
LOGOGRIFO NUMÉRICH
1 2 3 4 5 6.—Nom de home.
5 5 4 3 2.—Eyna.
3 4 1 6.—Animal.
3 4 5.—Cantitat.
2 3.—Per pescar.
6.—Vocal.
3 4.—Nota musical.
6 5 4.—Vegetal.
1 6 5.—Part de la persona.
3 4 5 2.—Apellido.
2 3 2 5 4 2.—Carrer de Barcelona.
1 2 5 2.—Temps de verb.
6 5 2.—Utensili de cuyna.
1 6 5.—Verdura.
1 2.—Lletra.
1.—Consonant.
5 2.—Article.
6 5 3.—Carrer de Barcelona.
3 6 5 2.—Utensili dels esmolets.
3 4 5 6.—Cantitat.
3 2 5 1 2 3.—Apellido.

SEBASTIÀ BOSCH
CONVERSA
—¿Quí son aquellas qu' ara passen, Menció?
—La Serafina, ab las de ca 'n Llinás.
—¿Diu que s' casa?...
—Sí, dissapte vinent.
—¿Com s' diu el seu nuvi?
—Ja t' ho he dit avans...

P. ROMAQUERA
GEROGLÍFICH
+
T
Nota
+ K
M IIII
I
MOKA SOKA Y C.º

CORRESPONDENCIA

Caballers: Manel Branera, Mario Pi y Pó, Juan Palomo, Catarina Nota, Ramiro Espinosa W., Un domador de canaris, J. López Comas, Guillém C. Miquelet, L. Forcada, Un anti-maurista, y Doctor Sipia: No fla prou bé.
Caballers: Enrich Bonagarriga (a) Suat, Un Anti-nava-rrorreverterista, Arcadi Guasch, Moka Soka y C.º, Tres calandris de Masnou, María B. Torres, Enrich Bofill, A. de P. Cararach, Joan López, y R. A. Pau de las Cal-sas Curtas: Si no fla, flará.
Caballer: Carlitos: Ens en alegrém.—A. Sadaob Tobir: Si ho he entés que m' pelin.—A. Llorens: Agrahim la seva adhesió. Amunt y crits... 6 millor dit, amunt y poch cridar.—Germans Branera: Aixó mateix... fins á un' altra senmana que siguem més afortunats.—P. Giralt Calandri: No 'ns ha fet gayre gracia.—K. de Rom A. Nones: No hi trobém el qué.—C. O. y C.: No está mal.—Floridor: Gracias.—Bunrat: Vosté s' ha equivocat de casa.—R. Aregall: Veurem.—José Claret: Un altra vegada que li dongui per afanar algún treball procuri al menos que siga algo... digne d' afanarse.—Emili Forgas: Ni sí, ni nó.—S. Carreras y P.: Resulta massa local.—J. Fusté Martí: Ja ha arribat l' hivern... Ja cauhen las fullas... Carám, qu' es nou aixó!—Manel del Picadero: S' ha errat. Aquesta vegada m' agrada menos.—Joan Figols Pujolá: ¡Pobra aymada, haver de sofrir á un' ay-mador d' aquest calibre!—E. Mestres y Llorens: ¿Que no ho sab que per compondre versos lo primer que s' ha de tenir es oído?...—M. Colomé R.: La veritat es que para enviar aixó tan se valfa que no hagües repetit l' envió.—J. Ll. Ll., M. B., P. H., F. C. C., R. R. y R., J. P., V. R., R. P., P. R., y S. S.: No 'ns es possible insertar lo que 'ns envían, per diferents motius.

En preparació
ALMANACH
DE
La Campana de Gracia
pera l' any 1907
Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Olim, número 8
Tinta Ch. Lorilleux y C.º

REPICHS

En defensa de Solidaritat catalana, digué en Rodrigo Soriano á Cartagena:
«Aquest moviment ha nascut per ser Catalunya una comarca que ha conseguit reunir en el seu cor prou sanch pera tenir vida propia.
»Y si 's queixan las demás provincias no tenen rahó, com no 'n tindria un tísch que trobantse ab un home sá al seu costat volgués que aquest morís de igual malaltia qu' ell.»
«Molt ben pensat y molt ben dit!

Que vagin á apoyar al actual govern, si son certs els propòsits que se li atribuixen.
Se diu que per allá 'l 16 de desembre pensa tancar las Corts ab la idea de menjar tranquilament el gall de Nadal, y que un cop las tingui tancadas tardará quí sab lo temps á tornarlas á obrir, ab la excusa de pahirlo.

Aquests lliberals de pega sempre serán els mateixos. Las Corts, qu' es allá ahont haurían de anar á buscar la vida y la forsa, els hi fan nosa, y may se mostran tan contents com quan poden tancarlas.
En vista de que ab las Corts no hi volen res, res té d' extrany que 'l país els envihi á la... cort, per lo que son... Una manada de companys de Sant Antoni.

No 'm costaria gayre de trobar en la colecció d' El Progreso unas declaraciones del Sr. Lerroux, dihent qu' en el teatro de la Casa del Pueblo s' hi donarian funcions exclussivament dedicadas á fomentar la cultura popular.
Y en efecte: ja s' ha arribat á la sicalíptica Gatita blanca.

Res: un medi més de realisar el programa revolucionari. Perque després de veure á la tal Gatita, no hi ha partidari del ídol que no se senti capés de tot; fins de... etc., etc.
«¿Qué té que veure La Marsellesa?»

Aixó sí. Segons se m' ha dit, en la tal Gatita s' hi intercalan unas coplas anti solidarias, que n' hi ha per declarar á la Solidaritat la cosa més immoral que s' ha vist may al món.

Y no hi donguin més voltas: qui entén la moralitat aixís, es molt natural que vaja fer certes declaraciones aixís.
Pero lo que dirá ell:—Moralitat, moralitat! Aquí no més n' hi ha una de moralitat: els céntims!

El general Weyler ha dit que si aquesta vegada no li donan el tercer entorxat, ara que n' hi ha dos de vacants, lo qu' es ell vestirà en lo successiu de paisá.
Per mí si que ja pot ferho. Y fins, si vol, pot anar en mànegas de camisa.
Aixís estarà més fresch.

Un periódich de Madrid assegura que actualment hi ha tres mitras vacants.
El govern prou tracta de provehirlas; pero tots els candidats que envia á Roma resulta que no son del agrado del Papa, per massa liberals.

El govern está ab tal motiu molt preocupat, quan realment no hauria d' estarme gens ni mica.
Ab deixar sense provehir totas las mitras que va-queessin, á la volta de poch anys á Espanya no hi hauria bisbes.
Y lo millor fora que no 'n quedarian ni per encendre una mala guerra civil.

El ministre d' Estat, sobre la qüestió religiosa:
«Somos—va dir—demócratas, y como tales obraremos manteniendo la absoluta soberanía del Estado.
»No hemos de olvidar, sin embargo, que somos un pueblo católico, y que debemos respeto al jefe espiritual de la gran mayoría de nuestros conciudadanos.»
Vaja, lo de sempre: una de calenta y una de freda. Fer combregar al poble ab rodas de molí, á reser-va de combregar ells ab un pastel.

Un diputat andalús, en plé Congrés, va desarrol-lar la següent tésis:
«A Estepa el caciquisme se val del bandolerisme pera cometre tots els atropellos que li dona la gana. Entre 'ls bandolers hi ha agents electorals dels par-tits lliberal y conservador.»
«¿Qué tal? ¿Qué me 'n diuhen de aqueixa solidari-tat bandolera-caciquista?»

Una confesió del ministre de Marina:
Que no té barcos pera vigilar las costas, ni tan sols per evitar las infraccions á la ley de pesca.
Y recomana que 'ls pobles mateixos del litoral s' espavilin nomenant guardias jurats.
Sr. Alvarado: ¿sab ab aquesta confesió de qué s' ha fet digne? Senzillament, de que ja que no pot vetllar ni pel peix, se li retiri l' arrós.

Estém esperant encare la reunió de la Junta mu-nicipal que ha de sancionar las resolucions presas en els famosos 14 meetings dels noys de La Rebeldía.
També esperém el meeting monstro de las Arenas.
Pero per lo vist haurém de pendre cadira pera no cansarnos aguardant.

Vaja, que l' ídol del jipi japa es capés de marejar al que presumi de tenir la testa més sencera.
Desde que va tirar las crosses, ja no sols cau ell, sino que fa caure als que l' segueixen.
Y de la pitjor manera: els fa caure en ridícul.

Un pagés va aná al Liceo á veure obra com deya ell, y al sortí 'ls coros á escena de prompte quedá sorpres cridant:—Aixó es una estafa.
—Perqué?—un li va preguntar.
—Perque cridan tots á l' hora per acabar més aviat.

EPIGRAMAS

—Escolti Sr. Batlle:
Porta una mosca d' ase aquí á la espatlla.
ANGEL SILVESTRE

Deya en Pep:—Tinch un parent molt de lluny, qu' es hisendat;

jo sempre l' he saludat, mentrestant que indiferent ell jamay me l' ha tornat.
—Aixó t' extranya, fill meu?— digué á m' en Pep en Fortuny— Jo crech que fa lo que deu, ¿no dius qu' es parent de lluny? Donchs si es de tan lluny no t' veu.

JOSEPH MARÍA PONS
En Pau, jeperut, cert día va dir parlant ab l' Agneta:
—Féls fora si podia viurer ab l' esquena dreta.
J. ZENITRAM

HEUDITS

Per home de mal geni y rondinaire, un que jo 'n conech.
Sufreix un reumatisme articular que li fa veure las estrelles y aixó l' acaba d' exasperar. La seva dona 'l mima, 'l cuida ab un esmero angelical, y ell la reb sempre ab grans rebufos. No es extrany que tot el día plori.
Y ell diu:—Aquesta dona m' exaspera. Aquesta dona vol matarme. El metje bé diu y repeteix que pel meu reuma no hi ha res pitjor que l' humitat. Donchs ella plora que plora, com si 'm volgués tenir sumergit en un mar de llágrimas.

Un nen pregunta al seu pare per quina rahó al Pare Etern el pintan sempre ab una gran barbassa blanca y 'ls cabells molt llarchs.
—¿No sabs per qué? Perque 'l Pare Etern es molt vell: figurat que conta milers de sigles.
El nen ab incredulitat.
—No pot pas ser.
—Com que no pot ser?
—Perque si 'l Pare Etern contés tants de sigles com vosté vol suposar, ja faria molt de temps que seria calvo.

Se parla de una vinda adornada de totas las qualitats y en especial de un ordre doméstich admirable.
—Figureuvs—diu una seva amiga—que fa més de cinch anys qu' es vinda. Donchs avuy encare la trobareu sovint apedassant y surgint els calçotets del seu difunt, en la previsió de que se li presenti 'l cas de contreure nou estat.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO
1.º XARADA.—A-mo-re-tas.
2.º ANAGRAMA.—Honradés—Deshonra.
3.º TARJETA.—Lo lit del Capitó.
4.º GEROGLÍFICH COMPRIMIT.—Postres.
Han endevinat totas ó part de las solucions correspon-ens al número anterior, els caballers: Arcadi Guasch, Un de Gracia, y R. A. (a) Pau de las Calsas Curtas.